

TECKEL TOKKEL EN DE PAASHAAS

'Joepie, vandaag is het Pasen!' fluistert Basiel wanneer hij wakker wordt. Hij doet zijn pantoffels aan en trekt de gordijnen van zijn slaapkamer open. De eerste zonnestralen van de lente kriebelen aan zijn gezicht en doen hem zelfs niezen. 'Hatsjie!'

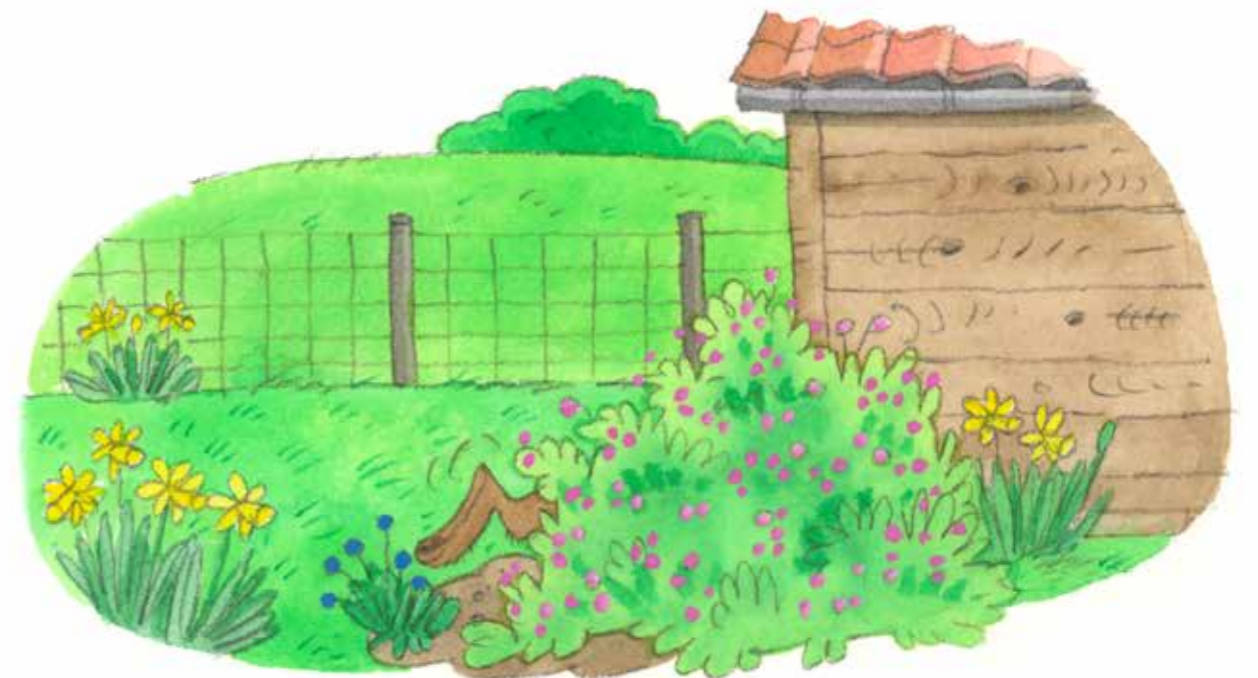
Basiel kijkt naar buiten. De paasbloemen groeien weelderig in de tuin en genieten ook van het zonnetje.

'Hé, wat is dat?' Hij kan haast niet geloven wat hij ziet.

Achteraan in de tuin schudt een struik hevig op en neer. Basiel wrijft zijn ogen uit. In het midden van de struik ziet hij iets bruins heen en weer bewegen. 'Het is de paashaas die eieren verstoppt!' stamelt hij. Basiel blijft stokstijf staan. De struik beweegt opnieuw en de paashaas gaat nu rechtop zitten. Nu kan hij de lange poten van het dier duidelijk zien.

Basiel voelt zich nog wat moe en geeuwt. Hij wrijft in zijn ogen zonder de struik uit het oog te verliezen en kan nog net een bruine flits zien van de paashaas die bliksemsnel achter het tuinhuis verdwijnt. Basiel neemt zijn badjas en gaat vliegensvlug naar beneden.

Mama is de tafel al aan het dekken. 'Goeiemorgen, Basiel!' zegt ze. 'Wat heb jij een haast, zeg!'

De tafel is mooi versierd: er staat een vaas met gele paasbloemen en er liggen servetten met kuikentjes erop.

Tokkel, het hondje van Basiel, stuift de keuken binnen en begroet zijn kleine baasje uitgebreid, net als iedere ochtend.

'Dag, lieve vriend,' zegt Basiel. Tokkels snuitje voelt lekker nat aan en Basiel wordt meteen vrolijk als hij zijn teckel ziet. 'Ga je mee kijken naar de chocolade die de paashaas gebracht heeft?' vraagt Basiel aan Tokkel.

Tokkels staart kwispelt heen en weer.

'Is de paashaas dan al geweest?' vraagt mama.

'Ja hoor, mama,' zegt Basiel 'Ik weet het zeker, want ik heb hem gezien!'

Mama begrijpt er niets van.

Basiel wijst uit het raam. 'Hij heeft eitjes achter het tuinhuis verstoppt en ook achter die struik daar!' Basiel kijkt spiedend in het rond, maar de paashaas ziet hij niet meer.

'Zullen we dan maar eens snel gaan kijken?' vraagt mama, terwijl ze Basiel een rieten mandje geeft.

Ze gaan allemaal naar buiten, Tokkel op kop. 'Kijk, mama!' roept Basiel.

Op de tuintafel liggen wel dertig eitjes in zilver- en rozekleurige folie. Basiel legt alles voorzichtig in zijn mandje.

Basiel aait Tokkel over zijn hoofdje. 'Help je mee zoeken, Tokkel?'

Dat hoeft hij Tokkel geen twee keer te vragen. Hij spurt recht naar de struik waar Basiel de paashaas zag.

'Ik denk dat Tokkel al iets gevonden heeft, mama!'

Basiel rent naar Tokkel toe. Onder de struik liggen witte en melkchocolade paaseieren. De witte eet Basiel het liefst.

Even later is het mandje van Basiel tot de rand gevuld met eitjes.

'Ik denk dat we alles gevonden hebben,' zegt mama.

Maar dat is buiten Tokkel gerekend. Hij zit geïnteresseerd te kijken naar iets dat op het tafeltje bij het tuinhuis staat.

Basiel rent naar hem toe.

Op het tafeltje staat inderdaad een hele grote kip van melkchocolade. Ze is bijna te mooi om op te eten.

'Mag ik een stukje van de kip bij het ontbijt?' vraagt Basiel.

Mama wrijft door zijn haar. 'Natuurlijk jongen, maar laten we nu naar binnen gaan. Het is nog frisjes 's morgens en de koffie zal bijna klaar zijn.'

Ze gaan terug naar het huis toe. Basiel draagt het mandje in zijn ene hand en de chocoladekip in zijn andere.

En Tokkel? Die snuffelt aandachtig aan het gras. Hij volgt vast het spoor van de paashaas.